

Šajā sakarā prasītājs norāda, ka pieņēmums par to, ka Gibraltārs ir Apvienotās Karalistes daļa, ir kļūdainš. Pēc prasītāja domām to skaidri norāda valsts iekšējais konstitucionālais likums, starptautiskās publiskās tiesības un Kopienas tiesības.

Prasītājs turklāt norāda, ka Komisijas teritoriālās selekcijas principu nevar piemērot Gibraltāram. Prasītājs norāda, ka lēmums attiecas uz divām pilnīgi atšķirīgām un savstarpēji viena otru izslēdzošām nodokļu sistēmām un tādējādi Gibraltāra nodokļu tiesības nevar uzskatīt par izņēmumu Apvienotās Karalistes nodokļu tiesībās.

Otrkārt, prasītājs uzsver, ka Komisija ir nepareizi piemērojusi likumu un pieļāvusi kļūdas motivācijā konstatējot, ka nodokļu reforma ir materiāli selektīva. Kā norāda prasītājs, minētā nodokļu reforma ir vispārēja rakstura un atspoguļo Gibraltāra ekonomiskās politikas saprātīgu izvēli.

Prasītājs norāda, ka noteikumi, kur uzņēmumu, kuri negūst peļņu, ienākumi netiek aplikti ar nodokli un tiem nav jāmaksā vairāk kā tikai noteikta maksimālā summa, ir paredzēti, lai izvairītos no pārmērīgas nodokļu aplikšanas, un nav piemērojami selektīvi noteiktai grupai vai kategorijai.

Prasītājs tāpat uzskata, ka Komisija ir kļūdaini paziņojusi, ka reforma ir materiāli selektīva, jo Gibraltāra uzņēmumu, kam nav ēku saimnieciskai darbībai vai darbinieku, ienākumi netiek aplikti ar iedzīvotāju ienākuma un uzņēmuma īpašuma nodokli, un ka no reformas tiek izslēgts brīvo ekonomisko zonu sektors. Prasītājs turpmāk norāda, ka Komisija tādējādi ir pārkāpusi būtiskas procesuālās prasības, jo ne Apvienotajai Karalistei, ne prasītājam formālās pierādījumu savākšanas laikā netika dota iespēja sniegt paskaidrojumus šajā jautājumā.

Nobeigumā prasītājs uzsver, ka reforma nav uzskatāma par selektīvu, jo tās būtība, vispārējā sistēma un pamatiezīmes ir pakārtotas Gibraltāra ekonomikas īpašajam raksturam un sevišķi tās ierobežotajai teritorijai, darbaspēka trūksam, uz pakalpojumiem orientētajai rūpniecībai un mazas administrācijas funkcionālai vienkāršībai.

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (Preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko iesniedza Royal County of Berkshire Polo Club Ltd 2004. gada 8. jūnijā

(Lieta T-214/04)

(2004/C 217/50)

(Tiesvedības valoda nosakāma saskaņā ar Reglamenta 131. panta 2. punktu – valoda, kurā prasība tika iesniegta: angļu)

Eiropas Kopienas Pirmās instances tiesā 2004. gada 8. jūnijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (Preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla Royal County of Berkshire Polo Club Ltd, Vindzora (Apvienotā Karaliste), kuru pārstāv J. H. Maitland Walker, Solicitor, un D. McFarland, Barrister.

Polo/Lauren Company LP ir arī puse procesā Apelācijas padomē.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atzīt par spēkā neesošu pirmās Apelācijas padomes 2004. gada 25. marta lēmumu lietā R 273/2002-1, ar kuru noraidīts prasītājas pieteikums;

— piespriest birojam atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes prasītāja pieteikuma iesniedzējs:

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiskā zīme "ROYAL COUNTY OF BERKSHIRE POLO CLUB" 3. klases precēm (tīrīšanas līdzekļi)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Polo Lauren Company LP

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts grafiskā un vārdiskā preču zīme, kas satur vārdu "POLO"

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildums noraidīts

Apelācijas padomes lēmums: iebildumu nodaļas lēmums atcelts; pieteikums noraidīts

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 (¹) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums. Prasītāja uzskata, ka aplūkojamās zīmes ir atšķirīgas

(¹) Valsts atbalsts C 66/2002 – Gibraltāra valdības korporatīvo nodokļu reforma

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 40/94 (1993. gada 20. decembris) par Kopienas preču zīmi, OV L 11, 14.1.1994., 1. lpp.